

Scenariusz zajęć dla 4-latków

Autor: Marta Jaszczuk

Obszar podstawy programowej:

13. Wspomaganie rozwoju intelektualnego dzieci wraz z edukacją matematyczną.

Grupa wiekowa: 4-latki

Blok tematyczny: **Fascynuje mnie matematyka, coraz więcej rozumiem**

Temat: **A ja rosnę i rosnę.**

Cele operacyjne:

Dziecko:

- przelicza przedmioty w zakresie do 3 lub większym, zgodnie z indywidualnymi możliwościami;
- nazywa części ciała;
- współpracuje z innymi dziećmi podczas zabaw ruchowych;
- wybiera przedmioty najdłuższe – najkrótsze, największe – najmniejsze spośród podanych.

Wykaz nabywanych umiejętności (ujętych w podstawie programowej, jako osiągnięcia dziecka kończącego przedszkole):

Dziecko:

- liczy obiekty, rozróżnia błędne liczenie od poprawnego;
- wyznacza wynik dodawania i odejmowania pomagając sobie liczeniem na palcach lub na innych zbiorach zastępczych;
- grupuje obiekty w sensowny sposób (klasyfikuje), formułuje uogólnienia typu: to do tego pasuje, te obiekty są podobne, a te są inne;
- zwraca się bezpośrednio do rozmówcy, stara się mówić poprawnie pod względem artykulacyjnym, gramatycznym, fleksyjnym, składniowym;
- uczestniczy w zajęciach ruchowych, zabawach oraz grach w ogrodzie przedszkolnym, w parku, na boisku, w sali gimnastycznej.

Treści kształcenia:

- kształtowanie umiejętności liczenia obiektów w zakresie 3 lub większym zależnie od indywidualnych możliwości dziecka;
- grupowanie obiektów, klasyfikowanie (klasyfikowanie obiektów zgodnie z podaną cechą);
- kształtowanie umiejętności społecznych (obdarzanie uwagą dzieci i dorosłych, zgodne funkcjonowanie w zabawie, uczestnictwo w tworzeniu gazetki *Części ciała*, stosowanie form grzecznościowych wobec innych dzieci oraz dorosłych, porządkowanie po sobie miejsca zabawy, pomaganie innym, uważne słuchanie wypowiedzi innych osób);
- wzbogacanie i rozwój mowy (wyraźne mówienie, bogacenie słownictwa);
- kształtowanie sprawności fizycznej poprzez uczestnictwo w zajęciach ruchowych w sali oraz na powietrzu;

- rozwijanie sprawności manualnej – wykonywanie pracy plastyczno-technicznych *Włosy*.

Opis sposobu realizacji:

Lp.	Część dnia aktywności dziecka	Przebieg zajęć	Uwagi o realizacji, warunki pobudzające aktywność dziecka
I.	Zajęcia poranne	1. Schodzenie się dzieci. Witanie się różnymi częściami ciała (np. ręką, kolaniem, kciukiem, łokciem).	W trakcie realizacji zabawy na przywitanie dzieci poruszają się swobodnie po sali. Podchodzą do każdej osoby z grupy i witają się wymienioną przez nauczyciela (N) częścią ciała.
		2. <i>Oto człowiek:</i> zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. Chętne dzieci mogą rozwiązać ćwiczenie polegające na wyborze rysunków części ciała spośród innych obrazków (załącznik nr 5) lub uczestniczyć w multimedialnej grze memo (załącznik nr 7).	Tego dnia w kąciaku matematycznym powinny znaleźć się ilustracje przedstawiające części ciała, liczniki, tablice z cyframi od 1 do 6.
		3. <i>Części ciała:</i> urządzenie gazetki ściennej. Dzieci odrysowują swoje dłonie, stopy i przyczepiają je na gazetkę. Następnie liczą palce u rąk oraz nóg. Po wykonaniu gazetki chętne dzieci rozwiązują ćwiczenie polegające na zaznaczeniu największej i najmniejszej stopy narysowanej na papierze.	Materiały: kartki formatu A4, kredki, tablica korkowa, szpilki, materiał do wydrukowania nr 4. N zachęca dzieci do swobodnych wypowiedzi na temat stworzonej gazetki. Po odrysowaniu stóp, a przed powieszeniem ich na gazetkę, dzieci mogą wyciąć i ustawiać odrysowane stopy od największej do najmniejszej.
II.	Zajęcia dydaktyczne	1. <i>Dziecko, dorosły, staruszek:</i> zabawa ruchowa. Dzieci, za pomocą ruchu całego ciała, przedstawiają sposób poruszania się człowieka, który: <ul style="list-style-type: none"> • dopiero uczy się chodzić; • chodzi jak osoba dorosła,; • porusza się niczym staruszek. 	Zabawie może towarzyszyć muzyka.

		2. <i>Ile mam rąk?</i> : dzieci wymieniają te części ciała, które są pojedyncze (głowa, nos, usta...), i podwójne (oczy, ręce, nogi...).	Materiały: plakat (załącznik nr 1).
		3. <i>Co i gdzie założyć?</i> : rozmowa o ubraniach na różne części ciała, chętne dzieci mogą skorzystać z gry multimedialnej typu: połącz połówki.	Materiały: gra multimedialna (załącznik nr 9).
		4. <i>Ile masz...?</i> : zagadki matematyczne, manipulowanie na przedmiotach. Przykładowa treść zagadek: <ul style="list-style-type: none"> • Policz, ile oczu ma razem troje osób; • Ile kciuków ma człowiek?; • Policz, ile nosów ma razem sześć osób? N jako pierwszy wymyśla zadania. Po nim chętne dzieci układają zagadki matematyczne.	Podczas rozwiązywania zagadek matematycznych dzieci manipulują na przedmiotach.
		5. <i>Wysoko, nisko</i> : zabawa ruchowa. Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki. Gdy muzyka ucichnie, na hasło N: <i>Wysoko!</i> dzieci stają na palcach, na słowo: <i>Nisko!</i> kucają.	Materiały: podkład muzyczny. W trakcie zabawy należy często zmieniać polecenia.
III.	Zajęcia popołudniowe	1. <i>Włosy</i> : praca techniczna. Do szablonu głowy dzieci dokleją włosy z wybranego tworzywa (makaronu, słomy, siana). Po wykonaniu prac następuje rozmowa na temat długości i rodzajów włosów.	Materiały: szablon głowy (załącznik nr 2), klej, makaron, siano, słoma.
		2. <i>Jak długie są twoje włosy?</i> : dzieci wykonują ćwiczenia dotyczące różnych rodzajów włosów.	Materiały: materiał do wydrukowania nr 3, kredki.
		2. <i>Gdzie są ręce?</i> : chętne dzieci korzystają z zabaw multimedialnych.	Materiały: gry multimedialne (załączniki nr 6 i 8).

Uwaga: Propozycje zawarte w scenariuszu zostały przygotowane w taki sposób, aby nauczyciel mógł dostosować czas realizacji zajęć do możliwości dzieci w grupie oraz z zachowaniem tzw. zasady 1/5, zalecanej w części podstawy programowej dotyczącej zalecanych warunków i sposobu jej realizacji.

Jeżeli niektóre dzieci pomimo upływu czasu są zainteresowane proponowanymi działaniami nie należy im przerywać tej aktywności. Dzieci, których uwaga się wyczerpała, w naturalny sposób powracają do realizacji „programu własnego”, czyli wybranego przez siebie rodzaju aktywności (np. zabawowej).

Metody za M. Kwiatowską (1985):

Czynne: ćwiczeń praktycznych.

Słowne: objaśnienia i instrukcje, rozmowy.

Percepcyjne: obserwacja i pokaz, przykład dorosłych.

Formy: praca indywidualna jednolita i zróżnicowana, grupowa jednolita, zbiorowa jednolita i zróżnicowana.

Środki dydaktyczne:

tablica korkowa, szpilki, dowolny skoczny utwór muzyczny, kartki, ołówki, nożyczki siano, słoma, makaron, klej, komputer z dostępem do Internetu oraz głośnikami lub tablica multimedialna, środki dydaktyczne zamieszczone na portalu Scholaris (dla nauczyciela, do wykorzystania w pracy z dzieckiem):

1. *Części ciała* - plakat;
2. *Głowa* – szablon;
3. *Włosy* – materiał do wydrukowania;
4. *Stopy* - materiał do wydrukowania;
5. *Znajdź nas!* – wybieranie ilustracji przedstawiających części ciała spośród innych przedmiotów - materiał do wydrukowania;
6. Multimedialna gra sudoku: *Części ciała*;
7. Multimedialna gra memo: *Co i gdzie założyć – ubrania na różne części ciała?*;
8. Kolorowanka multimedialna: *Oto człowiek*;
9. Gra multimedialna typu połącz połówki: *Ubrania*.